

Tudi marec tako lep kakor februar?

Marec bo najbrž bolj muhav in pričakovati moramo še številne, neprijetne vremenske spremembe

Ljubljana, 3. marca.

Zdaj smo se že tako navadili lepega vremena, da se nam zdaj samo po sebi umenva. Zato se pa bomo tudi težko spriznali z vremenskimi neprijetnostmi, ki jih moramo pričakovati tudi v tem mesecu. Zdi se, kar je se lani spomladi sprememlo naše podnebje. Od tedaj prevladuje lepo vreme in Ljubljana je bila delčna tliko sončnih dni kakor menda doslej še nikdar v enem samem letu. Dobro nebo pa ni naklanjal lepega vremena le z dodatkom megle; tudi megle ni bilo mnogo, a prejšnje čase si v Ljubljani skoraj nismo mogli misliti sonca brez nje.

Tako lepe zime ni bilo že tako dolgo, nedvomno ne nekaj desetletij. Topel je bil še december, da smo lahko uživali sonce, kakor da je bil še oktober. Prava zima je nastopila še neločno po novem letu in nekaj časa nas je pošteno zeblo. Začeli smo se že batiti, da bo tudi letosnja zima tako huda kakor lanska. Toda po prvem južnem vremenu, ki smo ga dobili ob koncu januarja, je bilo konec hujšega mraza. Ob svečini je bilo že nenavadno toplo in naibarž ne bomo pozabili takoj kmalu nevihte z grmenjem, točo in pravimi poletnimi naliivi na svečino. Februarja smo dobili potem enkrat sneg, ki je pa kmalu skopnil in začeli so se vrstili sami lepi dnevi. Bilo je čedalje topleje. Zadnji dnevi so bili že pomladni v pravem pomenu besede. Meščani so že začeli obdelovati vrtovne in menda več nihče niti ne misli na zimo ter da se bodo vremenske komedije šele začele.

Ali marec ne bo tako lep kakor februar? Najbrž ne, kajti februar je tudi v normalnih letih nadavno najlepši mesec v letu, kajti tedaj dosegne zračni tlak pogosto letni višek; lepo, ustaljeno vreme traja najdej februarja — seveda so pa tudi iz-

jem — in v tem mesecu je najmanj padavin. Marca se pa v ozračju že čuti nemir. Zračni tokovi niso ved tako ustavljeni. Od časa do časa nam prinaša južno vreme dež, a pogosto tudi sneg. Oblačno je pogosto in le redki so dnevi, ko bi ostalo ves dan jasno. Zato najbrž ne bo več mnogo lepih dni v tem mesecu, karščna sta bila prva dva. Skoraj čudež bi bil, če bi ne bilo več snega. Najbrž bo še večkrat snežilo, saj tudi aprila pri nas sneg ni nič nenavadnega. S tem pa seveda ni rečeno, da bo sneg oblačen. Ozračje je že zelo segreto, pa tudi zemlja je že zai takoj topla kakor je bila lani še v začetku aprila. Zato se nam res ni treba več tako zelo batiti marčevih vremenskih muh, da bi ne nadaljevali mirno prvih spomladnih del na vrtovih. Sneg bo poselil le gnojil ter ne bo mogel škodovati vrtnim rastlinam.

Celo želeti bi si moral, da bi bil marec hladnejši. Toplo februarško sonce je pogalo že rastlinske sokove, da so se popki na sadnemu drevo začeli napenjati — mnogo prezgodaj. Zato bi bilo prav, da bi miraz zadržal brstenje. Vendar naibarž ne bo več mnogo hladnejne čeprav ne bo sončno. Že dojno ni bilo izrazitega južnega vremena; ozračje je ogrel predvsem sonce brez dotoka toplih zračnih tokov od juga. Zdaj pa nas bo naibarž pogostejše ogrevati že jug. Tudi dež ne bo mogel škodovati na višini, suhih legah bi se kmalu začela poznati suša ker v tej zimi ni zapadlo mnogo snega, da bi se zemlja dovoli napila snežnice. Upoštrevati pa moramo tudi, da je vladala lani več mesecov huda suša ter da se zemlja po njej ni posebno dobro napolnila. Zato nas »slabok« vreme v tem mesecu naj ne vznevoluti. Lepih dni, kakršni so bili februarja, si niti ne smemo preveč želeti.

Izpred okrožnega sodišča

Iz malega raste veliko — Karol Vizjak se je razvil v tatu velikega kalibra — Sedaj se bo pokoril 20 mesecev v družbi svojih kumplicev

Ljubljana, 3. marca

Razpravna dvorana št. 79 je bila včeraj dopoldne po daljšem presledku zopet prisorišče večje razprave. Na zatočno klop je sedlo 7 obtožencev. Nabralo se je tudi nekaj poslušalcev, ki so se otočeni le poredkom na račun, ker so otočeni vse priznavali in se je razprava razvijala zelo monotono. Malemu senatu je predsedoval sos Rajko Lederhas. Sodelovala sta kot vonta sas Ivan Kralj in Josip Zorko. Obtožnico je zastopal državni tožilec dr. Hinčko Lučovnik, glavne tri otočence pa je branil dr. Leskovic.

Obtožnica je bila obširna in so bili po njej otočeni: 35letni samski šofer Karol Vizjak po rodu iz Triesta, bivajoč sedaj že več let v Ljubljani, 36letni samski delavec Franc Zagor po rodu iz Ljubljane, 32letni Kristijan L., pristojen v Breznicu pri Radovljici, po poklicu delavec, bivajoč v Ljubljani že 7 let, 39letni Rafael K., šofer, v doveč, pristojen v Prečno na Gorenjskem, 46letni Ilij H., po rodu iz Starobelske v Rusiji, bivajoč v Ljubljani že 14 let, priložnostni delavec, brez domovinstva in državljanstva, doslej še nekaznovan, 43letni prevoznik Ivan C. po rodu iz okolice Velikih Lašč v 34letni delavec, hlapec Albin P. po rodu in pristojnosti iz okolice Zagora ob Savi.

Državni tožilec je najbolj obremenil prvoobtoženega Karola Vizjaka, ki je bil doljši sicer že večkrat kaznovan, vendar le za manjše prestopek in z manjšimi kaznimi. Večino tativ je izvršil skupno s Kristijanom S. ali pa na svojo pest. Zadovoljil se je z vsem, kar mu je prišlo pod roke. Mnogo bolj pisano preteklost ima drugobotenični Zagor, ki ima v kazenskem listu vpisanih že okoli 25 kazni, med njimi štiri najtežje. Državni tožilec je zanj predlagal očuvano odredbo, da naj se po prestani kazni pridrži, ker ni upanja, da bi se poboljšal in je nevaren tuji imovini. Vsi ostali so razen Kristijana S., ki doslej še ni bil kaznovan, in ga je zapeljala h kaznivim dejanjem brezposelnost in tovarišča, prišli na zatočno klop kot posredovalci pri prodajanju nakradenega blaga ali kot kupci.

Prvi trije obtoženci Vizjak, Zagor in K. so bili otočeni, da so od oktobra do decembra lani odpeljali Zeleznikiščarski zadružni iz skladnišča v Šiški 4 do 5 kub. m. drv v vrednosti 750 lir. Dejanje se vsi priznavali, Zagor je bil tisti, ki je bil zaposen pri razkladanju drv na gorenjskem kolodvoru za razne privatnike. Pri vsakem vozu je izmaksnil nekaj polen in si jih shranil posebej. Ko se mu jih je nabrala primerarna količina, so jih vsi trije odpeljali in razprodali raznim gostilnam, zasišček pa si delili. Obtoženci so ugovarjali le glede ko lične drv, češ da jih je bilo na več 3 kub. metre.

Vizjak in Kristijan L. sta konec novembra odnesla prof. Ubaldiu Justinu v Zrinjskega ulici zimsko sukno z rokavicami in ključi v vrednosti 1.100 lir. Na starini sta jo prodala za 110 lir. Dejanje priznavata. Sukno je vzel Kristijan, oblek pa jo je Vizjak. Prav tako nista tajila tativne ročnega štrikolesnega vozička vrednega 1000 lir na škodo Mesnega zavoda za dojenčke in male otroke v Lavričevi ulici. Vizjak se je zagovarjal, da ga je ukral v pijonosti in da mu je Kristijan celo branil. Kasneje sta ga s pomočjo petega obtoženca Ilijie podala upravitelju ruske kolonije za 400 lir. Voziček je lastnike dobil vrnjen, skodo pa trpi ruska kolonija.

Ista obtoženca sta potem v začetku decembra izmaksnila dijaku Rudolfu Zalokarju iz veže na Tržaški cesti zimski suknič vreden 1500 lir, pletere rokavice in denarnico s 40 liram. Trdila sta, da sta iskalna delo, odločno pa sta se branila sumničenja, da bi bila beračila. Ko sta zagledala suknič brez nadzorstva, ga je Vizjak takoj oblekel in sta ga pozneje prodala po posredovanju zadnjega obtoženca Albina pred

Spominski večer Gabriela d'Annunzia

Ljubljana, 2. marca

V ponedeljek zvečer je priedel Zavod za italijansko kulturo v Ljubljani uspel komemoracijski večer v spomin slavnega italijanskega pesnika Gabriela d'Annunzia, ki je umrl 1. 1938. Prostrana dvorana Kulturnega zavoda je bila polno zasedena. Med občinstvom so bili navzoči Čing. Cara kot zastopnik Zveznega tajnika, prof. Zupančič predsednik ljubljanske Zveze solnikov, za Akademijo prof. dr. Ramovš, dr. Windischer za Narodno galerijo in drugi zastopniki šolskih oblasti, profesorji ter mnogo slušateljev izzikovnih tečajev.

Večer je otvoril prof. dr. Vito Papaluka, ki je najprej pozdravil zastopnike oblasti in vse prisotne, nakar je z izbranimi besedami očrtal pomen prireditve. Dotaknil se je življenju velikega pokojnika od njegovih otroških dni do smrti. Prebral je tudi tri značilne njegove pesmi in nekaj posameznih stihov. Predavatelj je s svojimi jasnimi izvajanjem v sklopu odmerjenega času odkril glavne značilnosti in svojevrstne lepote velikega pevca Italije. Prof. Papaluku, ki je podal d'Annunzijev umetniški lik kot dober pedagog, je s svoja izvajanja žel toplo priznanje.

na 1 leto robije in 2 leti izgube častnih pravic, ne pa na pridržbo po prestani kazni, Krstjan L. na 4 mesece zapora in 1 leto izgube častnih pravic, Rafael K. na 3 mesece strogega zapora, 100 lir denarne kazni in 1 leto izgube častnih pravic, Ivan C. na 200 lir denarne kazni, pogojno za dobo 1 leta in Albin P. na 100 lir denarne kazni nepogojno.

Vizjak in Zagor sta prijavila priviz za radi previsoke kazni, ostali obtoženci pa so se s sodbo zadovoljili.

Nova Gherardijska komedija na našem odru

Premiera komedije „Jesen“ bo jutri

Ljubljana, 3. marca

Italijanski pisatelj Gherardo Gherardi, znani našemu gledališkemu občinstvu kot avtor igre: »O, ta mladina!«, ki jo je upravljalo Drama pred eno sezono,

VI. Skrbinšek, ki mu je poverjena glavna vloga

Preden spregovorimo o njegovem delu, je potrebno, da znova opozorimo na majhno, a važno razliko v oznaki igr. Italijanska dramatika se poslužuje v glavnem treh oznak: tragedija, »drama« in »komedija«. Prva dva pojma uporablja v istem smislu kaktor mi, tretji, »komedija« pa je oznaka za vse igre inženjera značaja od klasicne Goldonijeve komedije pa do najsočnejših stvaritev. Pod pojmom komedija razumejo Italijani to, kar opredeljujemo mi natanko z oznako: iga komedija, veselčigra, burka, skec.

Zato se začne čeesto dogajati, da pričakuje občinstvo poi našlomov »komedija« igro dovolj komične vsebine in se mu začudno, če vidi igro, ki nima izrazito ko-

Iz Hrvatske

Melleracijske dela. Iz Vitine preko Probojbo bolo zgradiли do Humca glavni kanal, iz katerega se ho namakala na oben stranch zemlji. Kanal bo dolg 13 km in v dolžini 4 km je že izkopan. V kratkem se prično nadaljnja meioracijska dela v vasi Radnik.

270.000 novih sedanjih dreves. Glavno ravnateljstvo za kmetijstvo je pozvalo velika županstva naj mu dojno na razpolago vse dresne sadilke kar jih imajo. Državne sadarske šole bodo lahko late letos na razpolago okrog 270.000 tri- do štiriletih sedanjih dreves, ki bodo posejane po vseh krajih, kjer je za razvoj sadjarstva ugodno podnebje.

Hrvatsko švicarska trgovinska pogajanja. Pod vodstvom glavnega ravnatelja za trgovino, obrt in industrijo dr. Cabesa je odprtovale te dni v Bern hrvatska delegacija na pogajanja o novi trgovinski pogodbji med obema državama.

Delavska univerza v Zagrebu. V hravatski delavski zborinci v Zagrebu je bila od dan otvorjena prva hrvatska Delavska ljudska univerza, ki jo je ustanovil kulturni odsek hrvatske delavske zveze. Nadelnik olseka je v otvoritvenem govoru omenjal bodoče nalage nove Ljudske univerze, ustanovljene na željo delavcev samih. Prvo predavanje je imel znani hrvatski govorik dr. Vladimir Cicak. Predaval je o kapitalizmu.

Film za kmečko prebivalstvo. Glavni ravnateljstvo za kmetijstvo je ukrenil vse potrebo, da bodo prikazovali po hrvatskem podeželju posebni filmi za kmečko prebivalstvo. Potujoci kinematografi posestojo do konca maja skrog 90 krajev.

Zatiranje verižništva. Pod predsedstvom kmetijskega ministra ter v navzočnosti ravnatelja za prehrano in zastopnik generalnega ravnateljstva za promet javno varost in red ter notranjo upravo je bilo te dni v Zagrebu posvetovanje, na katerem je bilo sklenjeno počistiti v svrhu zatiranja verižništva predpise o potovanju.

Iz Spodnje Štajerske

Štajerska v borbi za končno zmago. V četrtek zvečer je bilo v dvorani štajerskega Heimatbunda v Mariboru veliko zborovanje, na katerem je govoril zvezni vodja Franc Steinl. Zborovalcev je bilo nad 2000. Zvezni vodja je v svojem obšernem nagovoru naglašal, da bo letosno leto odločilno za sedanje svetovno vojno. Dosedanjem okretni vodja Strobl se je poslovil od Maribora. Vodstvo okrožja Maribor-mesto je prevzel mariborski župan Fritz Knaus. Štajerski Heimatbund je predredil v soboto in nedeljo na Spodnjo Štajersko 220 političnih zborovanj pod gesлом »Zmagá za vsako ceno«. Zborovanja se bodo nadaljevala skozi 10 dni, tako da pridejo na vrsto tudi vse večje vasi Spodnje Štajerske.

Zivljenje in umiranje. V Ptijuje je bilo rojenih prejšnji teden 10 otrok. Po ročili so se v zadnjih treh tednih Stanislav Arnejčič z Nežo Bratošek, Lovrenc Žebek z Katarino Ložinšek v Franci Želaznik v Mariji Kirbiš, Neža Bežjak, Anton Kuhar, Johanna von Mellin, Katarina Želinšek, Arthur Fersch, Georgs Angelicopoulos, Marija Lah, Janez Pohorec, Janez Emerščič, Ana Fajfer, Marija Vičar v Franci Pintarič. Na Pragerskem so se poročili od 7. do 23. februarja Ernest Tramšek z Ivanko Kovarič v Franci Volavšek s Terezijo Kancler. V Škofjelisu pri Ptiju so bili od 7. do 23. februarja rojeni 3 otroci. Poročili se je Janez Sagadin z Marijo Skaza, v Laškem pa Mihail Deutschnigg z Julijano Sivko v Franci Romih z Marijo Pinter. Rojeni so bili 4 otroci. Umrli so pa Maria Seberl, Marija Krašek, Janez Golec in Ana Jager roj. Pec v Rogasči, Slatini je bilo od 8 do 15. februarja rojenih 12 otrok, poročili so se Franc Kocbel z Marijo Bershaus, Janez Lovrenčič z Emo Lesjak, Janez Polajšek z Ano Sket. Umrli so Blasina Walter, Rozalija Milinarič, Terezija Milinarič in Katarina Jagodič.

Na Sljemenu je bil smučarski dvoboj Haška in v Zagrebu v slalomu. Za vsak klub je nastopilo po pet tekmovalcev. Najboljši čas je dosegel Haškovec Abdon Fullep 1:41.4. Kot mostivo pa je zmagal »Zagreb« 35:17.

Kakov je povestili že prvo prvenstveno tekmo. Prav za prav samo nadaljevanje tekme med Concordio in Haškom, ki je bila jeseni zaradi grobega incidenta znanega Kaciana v 44 minutih prvega polčasa prekinjena. Hask je po odločitvi zvezne nastopil pri nadaljevanju samo z desetimi igralci brez izključenega Kaciana. Concordia pa je bila kompletna. Vendar ji tudi ta prednost ni pomagala. Haskova desetica je bila boljša, ni pa jih uspelo dosegeti nobenega zgoditka. Tako se je tekma v prvenstvenem delu končala 0:0. Drugi polčas je igrali Haskovec z Marijo Štrajncem. Navzočih je bilo 3500 gledalcev, po večini prisutnih purjerjev, ki so vneto navajali za Haško. Istega dne je gostoval v Zagrebu osješki Hajduk in nastopil proti Gradjanškemu Tekmuje. Hajduk je bilo v skupini 3. Hajduk je bila tipično prijateljska, brez prave borbenosti. Gradjanški je bil daleč boljši in je zmagal 7:0.

Na Sljemenu je bil smučarski dvoboj Haška in v Zagrebu v slalomu. Za vsak klub je nastopilo po pet tekmovalcev. Najboljši čas je dosegel Haškovec Abdon Fullep 1:41.4. Kot mostivo pa je zmagal »Zagreb« 35:17.

Kakov je povestili že prvo prvenstveno tekmo. Prav za prav samo nadaljevanje tekme med Concordio in Haškom, ki je bila jeseni zaradi grobega incidenta znanega Kaciana v 44 minutih prvega polčasa prekinjena. Hask je po odločitvi zvezne nastopil pri nadaljevanju samo z desetimi igralci brez izključenega Kaciana. Concordia pa je bila kompletna. Vendar ji tudi ta prednost ni pomagala. Haskova desetica je bila boljša, ni pa jih uspelo dosegeti nobenega zgoditka. Tako se je tekma v prvenstvenem delu končala 0:0. Drugi polčas je igrali Haskovec z Marijo Štrajncem. Navzočih je bilo 3500 gledalcev, po večini prisutnih purjerjev, ki so v

Emona in drugi legijski tabori

Iz zgodovine rimskih vojaških taborov v naših krajih — Velikost in obseg emon-
stega tabora

Ljubljana, 3. marca
Rimljanska vojaška organizacija je zelo zanimiva sama na sebi, posebej pa še za starejšo zgodovino sploh. V zvezi z njo je tudi nastanek nekaterih mest. Prav tako je bila Emona, predhodnica Ljubljane, prvo vojaško, legijsko taborišče. Z zgodovino legijskih taborov pri nas se peča prof. B. Šarić v Glasniku Muzejskega društva leta 1939.

Prvi legijski tabori

Učenjak skoša odgovoriti tudi na vprašanje, kdaj so bili v naših krajih ustanovljeni prvi legijski tabori. Odgovor na to vprašanje ni lahek. Zgodovinarji domnevajo v splošnem, da se je počet cesarja Oktaviana proti Japonom, ki se je začel med letoma 35 in 33 pr. Kr., dotaknil našega ozemlja le na vzhodu. Emona in Poetovio pravno nista spadala pod Panonijo, odnosno Ilirik. Po sodbi nekaterih učenjakov sta bila Naupartus (na kraju Vrhnike) in Emona na ozemlju Taureiskov: na vzhodu je bilo temu ozemlju prizadeleno področje keltskih Latobikov z Neviduum kot glavnim mestom. Okraja je bila nekaj časa meja med Italijo in Norikom in ne, kakor pozneje, med Italijo in Panonijo. Po tem takem sta Gorenjska in Dolenska (večji del) nekdaj spadali pod Norik, po nekaj času pa so bili pod Gornjo Panonijo. Do sprememb noriške meje je najbrž prišlo 1. 11. pr. Kr. Iz tistega časa izhaja tudi ustanovitev vojaških taborov na tem ozemlju, ko se je spremenovala noriška panonska meja. Ti vojaški tabori ustrezajo nekoliko današnjim trdnjavam. Prvi legijski tabori na tem ozemlju so bili torej ustanovljeni približno ob začetku našega štetja.

Poetovijski legijski tabor

Določitev krajev legijskih taborov ne dela učenjakom več nobenih težav. Zdaj se pač ne prepričajo več kakor so se še nekateri ob koncu preteklega stoletja, ali je n. pr. bila Emona na kraju sedanja Ljubljane ali — na Igri... Raziskovalci so povsem točno dognali, kje je bil emonki tabor in njegova površina je znana do centimetra natančno. Nobenega dvoma tudi ni, da je bil legijski tabor v Ptuju. Ob času Avguste smrti so bile v Emoni tri legije, in sicer združene v skupnem taboru, a imele so tri ločena zimska taborišča. Skupno je bilo letno taborišče, a ni še dočeno, kje je bilo. Med zimskimi taborišči sta bila tudi Poetovio in Emona. V Poetoviju je tabor VIII. Avgustove legije, v Emoni pa domnevno tabor XII. XV. Apoll. legija. Dolgo niso mogli dognati kraja ptujskega tabora, l. 1938 so pa ugotovili na podlagi izkopavanj precej točno lego tabora ob Dravi, ko so domeli, da je rimske vodovod na Ptujskem polju spadal k taboru.

Emonski tabor

Da je bila Emona pravno legijski tabor, a ne navadno mesto, je ugotovljeno povsem zanesljivo. Lega in obseg Emona sta dobro znana. Točno je ugotovljeno, kje je stalo obzidje Emona in kako veliko površino je obdajalo. To obzidje zavzemata točno velikost legijskega tabora, in sicer 522.3 × 435.5 m ali okrog 1770 × 1470 rimskeh čevljev. To je površina, ki je dovolj velika za normalni tabor legije skupaj s pomožnimi oddelki. Sele, ko so se v Emoni naseli veterani, je ta kraj začel spremenjati svoj prvotni značaj. Poslej je bila nekajna druga obrambna črta. Taborovski površino so začeli uporabljati za civilno naselje. Značilno je, da se je velika emonska nekropola začela razvijati proti severu, to se prav na severnem strani. Sele v dobi vlade cesarja Tiberija. Na severni strani so pokopavali do vlade cesarja Klavdija. Ko so legije premestili na Donavo, jih je bilo treba pomnožiti in Panonijo so upravno razdelili na Gornjo in Doljo.

Taborišča niso bila tik ob meji

Tudi na tem ozemlju, kakor na galsko germanskem, legijska taborišča niso bila tik ob meji. Tako ni Cesar v Galiji nikdar postavil legijskih taborov tik ob meji, temveč jih je postavljal v bližini nezanesljivih plemen. Po tem načelu je razpojel legijska taborišča tudi Cezarjev naslednik. — Glavne posadke so bile torej razvrščene na pomirjenem ozemlju, vendar pa ne predaše ob ogroženega pasu. — Na tem ozemlju je bil tabor menda najdalje v Poetoviju, in ko je odšla 13. legija, je bil s tem konec starejšega avgustejskega obrambnega sistema.

Brez redne vojaške posadke

Potem je ostalo to ozemlje dolgo brez redne vojaške posadke, a verjetno je, da

so tu ostali še oddelki pomožne vojske. Ko je prevzel po Trojanovi smrti vladu Hadrijan, je začel utrjevati mejo z znamenitim mejnim zidom, »limesom«. Ta zid nekateri primerjajo celo s kitajskim zidom, čeprav se pravji razlikuje od kitajskega obrambnega zida. Zaradi novega obrambnega sistema so bili odpovedani prejšnji legijski tabori. Poslej je bilo vojaštvo razmeščeno za obrambnim zidovjem. Zunaj limesa so po Rimljani izpopolnjevali sistem malih klenčastih obrabnih držav, ki so bile povezane z imperijem po posebnih pogodbah. Glavna njihova naloga je bila obramba meje. Ko je bila obramba na severu, ob Donavi, omejena tako, da je Hadrijan lahko odpolal donavsko vojsko na drugo bojišče. V zgodnji cesarski dobi niso nabirali vojakov v pokrajinh s tujimi plemeni; legije so rekrutirali le v Italiji v mestnih okrožjih in pokrajinh, iz vrst »civium Romanorum«. V dobi Hadriana vladajo se pritegnili tudi na tem ozemlju prebivalstvo v legijsko službo.

Markomanske vojne

V kolikor prihaja v poštev za to ozemlje, so Rimljani najmanj skrbili za noriški del državne meje, zahodno od Vindobone (Dunaja). Tam so imeli le manjše kastele za pomožno vojsko. Prva legija je prišla v Vindobono šele v dobi Trojana. Reklamo, da so Rimljani varovali svojo mejo s posebnim sistemom obrabnih držav, ki so prečevala Rimu tribut. V 2. stoletju je pa prišlo do motenj v politiki do klenčastih držav, kar se je zelo maščevalo. Sprožilo se je preseljevanje narodov na severu, morda zaradi odhoda Gotov iz prvotne domovine ob Baltiškem morju. Premikanje se je začelo tudi ob rimske meje. V času Julija Augusta se je oglastil pri nanoskem namestniku markomanski kralj Ballonar z desetimi poslanci — vsak je zastopal po

eno pleme — in zaprosili za vključitev v rimsko državo. Prošnja je bila odbita, zato so kmalu potem Markomani vdrli v rimsko pokrajino. Tako so se začele usodne markomanske vojne. Z Markomani so vdrli v Panonijo tudi druga plemena. Obroma je niso mogla biti uspešna, kajti v kastelih ob Donavi so bile le male posadke. Posebno težava so bila za Rimljane prva leta vojne. Germanska plemena so divje napadala daleč proti jugu, niso pa mogla prebiti limesa. V tistih časih je to ozemlje zelo trpeljivo, posebno na vzhodu. Rimljani so morali deset let napenjati vse sile, da so obrnili državo. Potem so si opomogli in 1. 171 so zopet dosegli staro donavsko mejo ter se odločili za napad na markomansko kvadsko ozemlje. Naslednje leto so prekorčili Donavo in že istega leta so kovali denar z napisom »Germania subacta«, cesar je pa prevzel naslov »Germicucus«. Mark Avrelij se je odločil ustanoviti na ozemlju Markomanov, Kvadov in Sarmatov dve pokrajini: Marcomania in Sarmatia. Oporoča se, da je bila Panonija. Rimljani so bili zelo znagoviti in prodri so daleč v sovražno ozemlje. Sklenili so ugoden mir z Markomani, ki so moral prepuščati 38 stadijev širok neutralnostni pas ob Donavi. Potem je vladal sorazmeren mir na severu in v 3. st. so Rimljani lahko poslali celo obmejne posadke, del II. legije, drugam.

To ozemlje je bilo torej prehodno za velike boje. Ko je bila Panonija oporišče za boje proti Markomanom, so skozi te kraje korakala velike vojske. Toda neposredni spominov na tiste čase ni. Pač pa nas spominja, da je bilo to ozemlje v območju severnega obrabnega sistema, »limes«, kolikor ga je še ostalo, pri Vrhniku in nekaterih drugih krajih. Ljudstvo imenuje to obrambno zidovje »ajdovski zid«. O njem se bomo še pogovorili ob prilikah.

Vinogradništvo v Bolgariji

Bulgarija izvaža vino samo v Nemčijo, kamor ga gre letno okrog 40 milijonov litrov

Ceprav vino v bolgarskem izvozu še daže ne igra tako važne vloge, kakor tobak, je zavzemalo vendar vinogradništvo v bolgarskem kmetijstvu že od nekdaj važno mesto. Omembe vredne količine vina je začela Bolgarija izvažati šele leta 1937. Zdaj stopa tudi vino v ospredje bolgarskega izvoza, ker se vedno pojavi zanimanja zanj Nemčija.

Grozje je postal v Bolgariji ljudska hrana v pravem pomenu besede. Na vsakega prebivalca odpade letno 120 do 130 kg grozdja, in 25 litrov vina. V Nemčiji je prišlo pred vojno na vsakega prebivalca 6.8 litrov vina. Z vinogradništvom se privziva v Bolgariji 200.000 družin, ali približno ena osmina vsega prebivalstva. V tem pogledu sta vinogradništvo in pridobivanje tobaka v Bolgariji približno enako vazna. Na starih mejah Bolgarije so zavzemali vinogradni 125.000 ha, v priključenih pokrajinah pa 50.000 ha, tako da ima zdaj Bolgarija 175.000 ha v vinogradov. Na hektar se pridelava v Bolgariji 10 do 12.000 kg grozdja. Letni pridelek grozdja znaša torej 1.750.000 ton. Od tega se porabi približno tretjina sveže, ostalo grozdje grepa za vino. Za obdelovanje vinogradov in trgovine je potreben letno 315 milijonov delovnih ur. Ze ti podatki kažejo kako važno vlogo igra vinogradništvo v bolgarskem narodnem gospodarstvu.

Bolgarsko vino igra kot rečeno v izvozu šele zadnjih leta večno vlogo, ker je začela Bolgarija izvažati precej vina v Nemčijo. Vzrok ne tiči v tem, da Bulgari sami radi pijejo vino, pa tudi ne v tem, da bi bilo bolgarsko vino slabše od francoskega, italijanskega in španskega, temveč v govorljivi strukturi bolgarskega kmetijstva. Vsa bolgarska kmetijska proizvodnja je omejena na male kmetije. Isto velja za vinogradništvo. 80 odstotkov bolgarskih vinogradnikov ima približno po 15 dekarov vinogradov. Zato Bolgarija doslej standardnih vin skoraj nihče ni poznala. Šele zadnja leta je dobila nekaj kleti s kapaciteto 50 do 500.000 litrov. Poleg tega so pa bolgarska vina precej draga, ker so približno stroški previsoki, da bi mogla tekovati recimo s francoskimi vini.

Bolgarija je začela izvažati vino v večjih količinah šele leta 1937. Edini odjemalec bolgarskih vin je še sedaj Nemčija, kajti sedisne države Grčija, Rumunija, Madžarska in bivša Jugoslavija imajo samo dovolj vina. Lani je pridelala Bolgarija

205 milijonov litrov vina in od tega je slo v Nemčijo 40 milijonov litrov. Izvoz bi bil pa še večji, če bi ne bio primanjkoval sodov in transportnih sredstev. Bolgarija izvaža v glavnem tri vrste vina. Močno rdeče podobno bordoju z 12.5 odstotkov alkohola, belo s 6 do 7 odstotkov in svetlo rdeče z 10 odstotkom. Ceprav ima skoraj vsa Bolgarija za vinoigradnino primočrtno podnebje, je vendar vinogradništvo v glavnem omejeno na pokrajini Pomorje in Burgas, kjer se prideluje belo vino, na Plovdiv, Krčim, Čirpan in Pasadžik, kjer se prideluje temnordeče in na Življu v Bolgariji 200.000 družin, ali približno ena osmina vsega prebivalstva. V tem pogledu sta vinogradništvo in pridobivanje tobaka v Bolgariji približno enako vazna. Na starih mejah Bolgarije so zavzemali vinogradni 125.000 ha, v priključenih pokrajinah pa 50.000 ha, tako da ima zdaj Bolgarija 175.000 ha v vinogradov. Na hektar se pridelava v Bolgariji 10 do 12.000 kg grozdja, in 25 litrov vina. Toda pot do tega cilja je še precej dolga. Najprej bo moral Bogatija pridelati za moderno kletarstvo, kar pa v sedanjih razmerah ni mogoče, ker ima država dovolj važnejših skrb. Skrbeti mora v prvi vrsti za prehranitev.

Zanimivosti

Če primerjamo površino obdelane zemlje v Nemčiji mel prvo in sedanjem svetovno vojno, so počake velike razlike. V tretjem letu prve svetovne vojne je bilo v Nemčiji 3 milijone ha neobdelane zemlje, ker je primanjkovalo delovnih moči in vprežne živine. Lani spomladi je bila pa obdelana v Nemčiji vse zemlja.

Koliko mesečna svet na razpolago se ne da točno ugotoviti, ker ni na razpolago statističnih podatkov o tem. Približno je pa to znano. Govejeva mesečna svet na razpolago letno 21 milijonov ton, svinjskega 18.6, ovčjega pa 5.2 milijona ton. 28% meseca odpade na Evropo brez Rusije, 11% na Sovjetsko Rusijo, 37% na severno in Južno Ameriko, 16% na Azijo, 6% na Afriko in 2% na Oceanijo.

Od leta 1933 do 1941 je bilo v Nemčiji ustanovljenih 22.322 novih kmetij s skupno površino 373.500 ha. Za izdelovanje klobas se porabi v Nemčiji na leto 1.3 milijarde črev. Še leta 1929 je moralna Nemčija uvo-

gati s svojo premetenostjo, trdno voljo in duhovito. In vendar je bila zelo razburjena, ko ji je komornica prinesla v salon na srebrnem pladnju vizitko, na kateri je bilo ime: »Vernier-Mareuil«.

Etienne Dhariebova je igrala z Marietto de Fontenoy kartje, njen drugi gost Clamiron je pa dremal v globokem naslanjaču. Etienetta je odložila karte in presenečeno izbuljila oči.

— Gromska strela! — je vzkliknila.

— Kaj pa je? — je vprašala Marietta. — Kdo je prisel?

— Sam oče Vernier.

— Kje je pa njegov sinko?

— Odpeljal se je davi z avtomobilom, sam s svojim šoferjem.

— Kaj pa če to pomeni, da te hoče zapustiti?

Etienetta se je samo zavestno zasmehala.

— Bil bi v tem primeru privi med vsemi.

— Nekdo mora biti prvi.

— Toda on ne bo.

— No, kaj misliš storiti?

— Bomo že videli.

Obnrla se je h komornici.

— Kam si odvedla gospoda Vernier-Mareuila?

— V vaš budoir, madame.

— Dobro, reci mu, da takoj pridem.

Clamiron je sedel nepremično v naslanjaču in se posmehoval:

— Dama s kamelijami... Tretje dejanje... prizor z očetom Duvalom... To bo sijajno.

— Glej glej, kaj si že prebudil?

— Prav kar sem za hip dvignil veke svojih oči, da bi bil priča tvoje radosti in zdaj vidim, da se ti je menda res zmešalo od same sreče.

Etienetta je stopila pred zrcalo. Bila je zelo bleda.

— Ali ni to neumno? — je dejala jezno. Česa naj bi se bala vprito tega starega prismuknjence? Saj me ne bo požrl!

— Oh, to je velik bogataš! — je dejala Marietta.

— A bogastvo vedno vzbuja globok vtis.

Etienetta je brezbrinjno zamahnila z roko.

— O tem vem že mnogo več, nego da bi padla pred vami.

— Tem v tem že mnogo več, nego da bi padla pred vami.

In vendar je bila nemirna. Z nervozno roko je pritisnila na kljuko, potem je pa samo zavestno vstopila v budoir, zroc svojemu gostu naravnost v oči.